

тять права покупателя, и оставляет значительную долю риска сделок, как для продавца, так и для покупателя.

Как известно, электронная коммерция несет в себе огромный потенциал для снижения цены товара. Она позволяет организовать торговлю качественными товарами при минимальных операционных затратах. Организация электронной коммерции не требует больших капиталовложений в строительство магазинов, создание больших товарных запасов. Электронная коммерция облегчает доступ потребителей к товарам и совершенствует цепочку поставщик—потребитель в целом.

За последние годы в Украине сложились благоприятные условия для развития электронной коммерции. В то же время имеется ряд проблем, которые могут стать серьезными препятствиями для развития этого вида бизнеса. Изучение и решение этих проблем, безусловно, необходимо для внедрения и развития электронной коммерции как актуального и перспективного направления бизнеса в Украине.

Литература

1. Украинский рынок интернет-торговли вырос // [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://rus.newsru.ua/finance/12jan2012/inet.html>
2. Исследование Яндекса: поведение покупателей и развитие электронной коммерции в Украине // [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://ain.ua/2011/11/04/63820>.

Малькут О. М.,

*студентка 2 курсу факультету адвокатури,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ СТВОРЕННІ МЕХАНІЗМУ ПАРТНЕРСТВА ВЛАДИ, БІЗНЕСУ І СУСПІЛЬСТВА

У минулі роки склалася певна система взаємин між бізнесом, владою і суспільством, яку можна характеризувати як культуру підприємництва.

Взаємодія бізнесу і влади, що відображає інтереси суспільства, є найважливішим чинником сталого розвитку країни. Сучасний етап соціально-економічного розвитку нашої держави України характеризується недостатньою ефективністю системи зв'язків

бізнесу та влади, який поки що не дозволяє ефективно реалізувати функції суб'єктам взаємодії і негативно б'є по розв'язанні економічних, соціальних та правових проблем суспільства.

Під бізнесом, як суб'єктом взаємодії з владою, розуміється сукупність підприємницьких структур, наділених, публічними функціями. Влада є регулюючими та координуючим органом, визначаючим стратегічні орієнтири у соціальному та економічному розвитку, що створює базові умови бізнесу і підвищення ефективності економіки.

Багато учених виділяють кілька основних моделей взаємодії влади й бізнесу:

- Моделі «придушення» і «примусу».
- Модель «патронажу».
- Модель «невтручання» влади.

Проте, найважливішою моделлю, на нашу думку, є модель «партнерство». У межах цієї моделі представники влади й бізнесу досягають компромісу. У середовищі сучасних соціально-економічних умовах є найприйнятнішою, працюючою за принципом «вигідно кожному — вигідно всім». У межах моделі «партнерства» між суб'єктами взаємодії відбувається взаємовигідний обмін ресурсами [1].

Модернізація бізнес-структур, розвиток суспільних представницьких інститутів і перманентна трансформація органів державної влади зумовлюють удосконалення механізмів комунікації між цими суспільними групами.

Інформаційні технології — це засіб, інструмент, який можна використовувати для вирішення низки проблем, зокрема проблем взаємодії влади, бізнесу і суспільства, метою якої є насамперед досить ефективно і негайно вирішення проблем, що постають перед Україною на сучасному етапі.

Нажаль, на сьогоднішній день в Україні немає довіри в трикутнику «влада-бізнес-суспільство». В країні серйозна криза довіри. І це в деякому розумінні страшніше за своїми довгостроковими наслідками, ніж світова економічна криза. Рецесія рано чи пізно зміниться зростанням, а довіра влади, бізнесу і суспільства одне одному — досить серйозне та проблемне питання [2].

У такій ситуації потенціал, закладений в інформаційно-комунікаційних технологіях, у концепціях інформаційного суспільства може бути реалізовано з максимальною користю.

Інформаційні технології здатні допомагати зняттю протиріч між владою і суспільством, які дуже часто відбуваються через недостатню інформованість, неможливість отримати інформацію. Грамотне використання інформаційно-комунікаційних технологій, прозорість процесу обговорення й ухвалення рішень можуть знімати суперечності, що виникають. Використання інформаційних технологій здатне вивести на новий рівень не лише якість і терміни надання, умовно кажучи, технічних державних послуг, але і, що не менш важливо, відкритість влади.

За рахунок комунікаційних майданчиків можливе залучення потенціалу суспільства до розв'язання найважливіших державних завдань [3].

Якісне підвищення громадянської суспільної активності, конструктивність цієї активності можливі лише тоді, коли люди відчують себе не керованими, а співучасниками процесу управління.

Суспільство ж, на жаль, дуже часто не володіє інформацією або не може отримати доступ до неї. Реалізація концепцій інформаційного суспільства зніме проблему нестачі та недоступності інформації, отже, дозволить суспільним структурам працювати ефективніше, вести змістовну, професійну дискусію і реально впливати на рішення, що приймаються.

Влада має бути відкрита і прозора для суспільства і бізнесу. Це позитивно впливає на підвищення громадянської активності.

Успішне майбутнє нашої країни — в основі довіри і співпраці влади, бізнесу і суспільства. Інформаційні технології в широкому сенсі — відмінний інструментарій для вибудовування принципово нового формату праці, життєво необхідного для всебічної модернізації.

В даний час ні влада, ні бізнес не в змозі самостійно створити повноцінну ринкову економіку або ефективні інститути демократії, без постійного діалогу з громадськістю. Отже, і влада, і бізнес, і суспільство потребують одне одного, і, в кінцевому рахунку, зацікавлені в повноцінному і рівноправному діалозі. І такий діалог буде продуктивним, коли його буде вести ефективна влада, відповідальний бізнес і суспільство, яке називають громадянським.

Література

1. Чирикова А. Бізнес як суб'єкт соціальної політики у Росії / А. Чирикова // Суспільство і економіка. — 2006. — № 9. — С. 116 — 117.
2. Розенков Д. А. Управління розвитком відносин бізнесу, й держави у сучасній економічній системі. Автореферат дисертації на здобуття ученого ступеня доктора економічних наук. — М., 2007. — С. 26 — 28.
3. Сунгуров А. Ю. Взаимодействие власти и структур гражданского общества: возможные модели / А. Ю. Сунгуров // Гражданский диалог. — 2008. — № 3. — С. 12-17.